

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ghidirim Irina în numele inculpatului Constantinov Vasile, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

Constantinov Vasile Ion,

născut la 05 ianuarie 1996, originar din s. Cneazevca, r-nul Leova, domiciliat până la reținere în s. Valea Norocului, r-nul Sîngerei

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 03 februarie 2015 - până la 09 noiembrie 2015 (instanța de fond);
2. de la 27 noiembrie 2015 - până la 26 ianuarie 2016 (instanța de apel);
3. de la 15 iulie 2016 - până la 14 decembrie 2016 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2015, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Constantinov Vasile a fost condamnat în baza art. 27,187 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Constantinov Vasile la 09 octombrie 2014, aproximativ la orele 13³⁰, aflându-se în incinta centrului comercial „Unic” din bd. Ștefan cel Mare, nr. 8, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, acoperindu-și fața cu o mască medicinală, având în mână un pistol de jucărie, s-a apropiat de geamul schimbului valutar „Marca” unde l-a îndreptat în direcția casierului Buruiană Ion, concomitent transmițându-i o hârtie pe care erau încleiate litere, care în ansamblu conțineau o inscripție în limba rusă „это налет лаве на базу” însă, nu și-a realizat intenția până la sfârșit și a părăsit locul infracțiunii din motiv că a conștientizat că casierul a apăsă butonul de alarmă.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței cu apel a fost contestată de avocatul Fediuc V. în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea

unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse mai blânde, ori pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea soluțiilor solicitate apelantul a invocat următoarele:

- necătând la faptul că cauza a fost examinată în procedura prevăzută la art. 364¹ CPP, instanța de judecată urma să examineze probele în conformitate cu prevederile art. 101 CPP. Din conținutul art. 364¹ CPP nu rezultă că inculpatul are obligația de a recunoaște calificarea faptei efectuată de procuror, concomitent cu recunoașterea vinovăției și a faptelor expuse în rechizitoriu;

- din declarațiile părții vătămate rezultă că acesta a sesizat cu certitudine că pistolul era o jucărie, fiind clar pentru acesta, că atacul nu putea să se soldeze cu succes pentru inculpat, iar acțiunile sale nu prezentau pericol real pentru cei din jur;

- fapta inculpatului nu are o importanță mai cu seamă pentru partea vătămată, și nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni, astfel că se încadrează în prevederile art. 14 alin. (2) Cod penal, motiv pentru care a solicitat achitarea inculpatului;

- inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un recurs efectiv, or la pronunțarea sentinței și stabilirea măsurii preventive arestul, instanța de fond nu a emis un mandat de arest, pe care apărarea ar fi putut să-l conteste cu recurs.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. Curtea de Apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei, apreciindu-le din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27,187 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar pedeapsa stabilită este legală și echitabilă în raport cu fapta comisă, la numirea căreia instanța a ținut cont de prevederile art. 61,75 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, precum și de faptul că Constantinov V. anterior a mai săvârșit infracțiuni similare și a comis noua infracțiune în stare de recidivă.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Ghidirim Irina în numele inculpatului, care invocând temei de drept prevederile art. 420, 427, 432, 434, 435 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse mai blânde sau achitarea inculpatului în temeiul art. 14 alin. (2) Cod penal.

În motivarea recursului declarat recurenta a invocat următoarele:

- instanțele de judecată nu au examinat cauza obiectiv și sub toate aspectele bazându-se doar pe unele convingeri ale acuzatorului de stat;

- în speță urmează a fi pronunțată o hotărâre de achitare, deoarece fapta inculpatului se încadrează în prevederile art. 14 alin. (2) Cod penal, or această faptă nu are importanță, mai cu seamă pentru partea vătămată, care a sesizat cu certitudine că pistolul era o jucărie;

- instanța de fond la stabilirea pedepsei a reținut că Constantinov V. a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă, stabilindu-i pedeapsa în condițiile art. 82 Cod penal, însă partea motivată a sentinței nu conține careva argumente care ar explica din care considerente instanța a ajuns la această concluzie.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că instanța de apel i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu faptele comise, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit prevederilor art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În recursul ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, se indică formal (art. 420, 427, 432, 434, 435 Cod de procedură penală), însă din conținutul recursului se semnalizează temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.8) și 10) Cod de procedură penală, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs, menționează că temeiul de drept – *„nu sunt întrunite elementele infracțiunii”* este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Colegiul constată că, motivul invocat nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, iar în acțiunile inculpatului se regăsesc toate

elementele constitutive ale infracțiunii în baza căreia acesta a fost declarat vinovat, or instanța de apel s-a pronunțat asupra acestui aspect în decizia adoptată oferind la acest capitol o argumentare clară și întemeiată, soluție care este justă și pe care instanța de recurs o susține pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Totodată, avocatul Ghidirim I. în argumentarea soluției solicitate și anume: pronunțarea unei hotărâri de achitare, indică: „- instanțele de judecată nu au examinat cauza obiectiv și sub toate aspectele bazându-se doar pe unele convingeri ale acuzatorului de stat;

- fapta inculpatului se încadrează în prevederile art. 14 alin. (2) Cod penal, or această faptă nu are importanță, mai cu seamă pentru partea vătămată, care a sesizat cu certitudine că pistolul era o jucărie, astfel aceasta nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni”.

Referitor la primul argument invocat de apărare, Colegiul reține, că prezenta cauză a fost examinată în procedură simplificată reglementată de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza unui înscris autentic al inculpatului (f.d.110), care a recunoscut fapta descrisă în rechizitoriu și încadrarea juridică reținută în actul de învinuire.

Așa dar, formulând solicitarea de a judeca cauza în baza probelor administrate în fază de urmărire penală, inculpatul renunță neechivoc la dreptul de a interoga martori în fața instanței, și cauza se judecă în procedură simplificată.

Din prevederile art.364¹ alin.(4) Cod de procedură penală, rezultă că procedura simplificată este aplicabilă, doar dacă din probele administrate în cursul urmăririi penale reiese că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

Din conținutul acestei norme reiese că aplicarea procedurii simplificate este posibilă numai atunci când din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă **că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.**

În speță instanța de fond, efectuând un control preliminar a actelor cauzei penale nu a constatat că există vreo încălcare a normelor imperative din Codul de procedură penală, iar din probele administrate în cursul urmăririi penale cert rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite dincolo de orice dubiu rezonabil, și just a admis cererea de judecare potrivit procedurii simplificate, care, de altfel, nu este susceptibilă căilor de atac.

Acestea fiind menționate, Colegiul respinge alegațiile apărării referitor la faptul că instanțele de judecată nu au examinat cauza obiectiv și sub toate aspectele bazându-se doar pe unele convingeri ale acuzatorului de stat.

Argumentul invocat de avocatul Ghidirim I. precum că *fapta inculpatului nu are*

importanță, mai cu seamă pentru partea vătămată, deoarece acesta a sesizat cu certitudine de la bun început, că pistolul era o jucărie, urmează a fi respins ca neîntemeiat, or inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea tentativei de jaf - adică, de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane de către o persoană deghizată, dar nu de „tentativă de tâlhărie cu aplicarea armei” prevăzut de art. 27,188 alin. (2) lit. e) Cod penal. Prin urmare, faptul că partea vătămată de la bun început a sesizat că pistolul era o jucărie, a fost luat în considerație de către organul de urmărire penală, fapt care, corect a determinat încadrarea acțiunilor lui Constantinov V. în baza art. 27,187 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul constată că prima instanță, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, a cercetat actele cauzei apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27,187 alin.(2) lit. c) Cod penal pe deplin a fost dovedită.

Instanța de apel, ținând cont de faptul că cauza a fost judecată în procedură simplificată, a verificat îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin.(1) și (4) Cod de procedură penală și constatând că acestea au fost respectate, just a concluzionat că careva temeieri de casare a sentinței în latura penală nu sunt.

Referitor la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile comise, când a fost aplicată o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, Colegiul penal menționează că, acest temei la fel nu și-a găsit confirmare în speța dată.

Recurenta în susținerea acestui argument a invocat că la stabilirea pedepsei, instanța de fond a reținut în sarcina lui Constantinov V. săvârșirea infracțiunii în stare de recidivă, stabilindu-i pedeapsa în condițiile art. 82 Cod penal, însă partea motivată a sentinței, în opinia acesteia, nu conține careva argumente care ar justifica această concluzie.

La acest capitol instanța de recurs reține, că concluzia instanței de fond în această parte este justă și întemeiată, or art. 34 alin. (1) Cod penal, stipulează că se consideră recidivă comiterea uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Analizând materialele cauzei Colegiul constată, că Constantinov V. nu este la prima abatere de la lege, dânsul anterior de mai multe ori a fost condamnat pentru infracțiuni săvârșite cu intenție (art. 188 alin. (2) Cod penal), fapt confirmat prin revindicarea eliberată de Direcția Informație și Evidență Operativă a MAI (f.d.116). Prin urmare, Colegiul conchide, că este justă și întemeiată concluzia instanței de fond referitor la faptul că inculpatul a săvârșit prezenta infracțiune în stare de recidivă și just i-a stabilit pedeapsa ținând cont de prevederile art. 82 alin. (2), care reglementează

modul de aplicare a pedepsei pentru recidivă.

În consecință, instanța de recurs consideră că, în speță atât instanța de fond cât și cea de apel au respectat cerințele de motivare referitor la stabilirea categoriei și modului de executare a pedepsei, precum și au luat în considerație că anterior inculpatul de mai multe ori a fost condamnat pentru infracțiuni similare, prin urmare, instanțele ierarhic inferioare just au conchis că corectarea lui Constantinov V. fără a fi izolat de societate este imposibilă.

Așa dar, Colegiul constată că, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța de fond, care a fost menținută de instanța de apel, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Generalizând cele menționate mai sus, Colegiul penal conchide, că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia cu menținerea sentinței, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În consecință, instanța de recurs reține că, recursul avocatului în numele inculpatului urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat, dat fiind faptul că temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea acestuia.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ghidirim Irina în numele inculpatului Constantinov Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui *Constantinov Vasile Ion*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 ianuarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti